

Fővárosi Ítéltábla

Az ügy száma:	3.Kf.700.190/2023/4.
A felperes:	felperes "f.a." (felperes címe)
A felperes képviselője:	felperesi képviselő (felperesi képviselő címe.; eljáró ügyvéd) által képviselt
	felszámoló (felszámoló címe.; képviseli: felszámolóbiztos)
Az alperes:	alperes (alperes címe)
Az alperes képviselője:	alperesi képviselő
A per tárgya:	energiaügyben indult közigazgatási jogvita, (H1917/2022, H2455/2022)
A fellebbezést benyújtó fél:	alperes, 20. sorszám alatt
A fellebbezéssel támadott határozat:	Fővárosi Törvényszék 106.K.702.406/2022/19. számú ítélete

Í T É L E T

A Fővárosi Ítéltábla az elsőfokú bíróság ítéletét megváltoztatja, a keresetet elutasítja.

Kötelezi az felperest, hogy 15 napon belül fizessen meg az alperesnek 108.000 (százyolcszázezer) forint együttes első- és másodfokú perköltséget.

Kötelezi a felperest, hogy a határozat jogerőre emelkedésétől számított 60 napon belül a Nemzeti Adó- és Vámhivatal 10032000-01070044-09060018 számú illetékbevételi

számlájára fizessen meg 30.000 (harmincezer) forint elsőfokú és 48.000 (negyvennyolcezer) forint másodfokú eljárási illetéket.

Az ítélet ellen fellebbezésnek nincs helye.

I n d o k o l á s

A fellebbezés alapjául szolgáló tényállás

[1] Az alperes a földgázkereskedő működésében bekövetkezett zavarok és a felhasználók ellátása, továbbá rendszerhasználati és kapcsolódó szerződéseinek felfüggesztése tárgyában hivatalból indult végső menedékes eljárásban a földgáz végső menedékes szolgáltatásról és a földgázkereskedő működésének lehetetlenülése esetén a felhasználók földgázellátását veszélyeztető helyzet fennállása következtében alkalmazandó eljárásról szóló 296/2015. (X. 13.) Korm. rendelet (a továbbiakban: Rendelet) 10. § (4) bekezdése, a földgázellátásról szóló 2008. évi XL. törvény (a továbbiakban: GET.) 119. § (1) bekezdés e) pontja és (6) bekezdése alapján a 2021. december 9-én kelt H-3048/2021. számú határozatával a felperes 258/2009. számú földgázkereskedelmi működési engedélyét 2021. december 17. 6:00 órai kezdettel felfüggesztette, e határozat közlését követő gáznaptól, azaz a 2021. december 10-i gáznaptól a felfüggesztés kezdetéig a felfüggesztett kereskedő felhasználói a biztonsági földgázkészletből kerültek ellátásra (<https://www.husa.hu/2021/12/17/foldgazkereskedo-ellehetetlenulese-biztonsagi-keszlet-felszabaditas/>). A végső menedékes eljárás keretében a felperest, mint felfüggesztett engedélyest az FFAFO/374-3/2021. számú végzésével – eljárási bírság terhével – 24 órán belüli adatszolgáltatásra, az 1.sz. mellékletként megküldött Excel táblázat értelemszerű kitöltésére hívta fel. A felperes a felhívást határidőben teljesítette. Az eljárásban az új földgázkereskedő kijelölését követően a felhasználók közül többen a fogyasztási adataikkal kapcsolatos eltérések miatt bejelentéssel éltek. A megkeresések számosságára hivatkozva az alperes a 2022. február 23-án kelt FFAFO/38-5/2022. számú végzéssel a végső menedékes eljárást az általános közigazgatási rendtartásról szóló 2016. évi CL. törvény (a továbbiakban: Ákr.) 48. § (2) bekezdése és a Magyar Energetikai és Közmű-szabályozási hivatalról szóló 2013. évi XXII. törvény (a továbbiakban: MEKH tv.) 5/H. § (3) bekezdése alapján, a felfüggesztett engedélyes adatszolgáltatásának ellenőrzése lezárulásáig, felfüggesztette. Az adatszolgáltatás ellenőrzése iránti eljárást hivatalból 2022. február 22-én az FFAFO/85-1/2022. számú egybefoglalt végzéssel megindította (I. végzés), egyúttal a GET. 127. § e) és s) pontja alapján – határidő tűzésével és jogkövetkezményekre történő figyelmeztetéssel – felhívta a felperest, hogy küldje meg a földgázkereskedelmi működési engedélyének felfüggesztését közvetlenül megelőző időszakra vonatkozó szerződéses jogviszonyt igazoló dokumentumait, így különösen a 2021-2022. gázévre vonatkozó egyedi földgázkereskedelmi szerződéseinek, azok esetleges módosításainak másolatát, és nyilatkozzon arról, hogy négy havi (2021. december - 2022. március) várható földgázfelhasználást [(kWh) és órai csúcs (kWh/h) adatokat] milyen módszertan alapján számolta ki és adta meg (II. végzés).

[2] A felperes a felhívásnak határidőben eleget tett; nyilatkozott, hogy az FFAFO/374-3/2021. számú végzéshez csatolt táblázat releváns pontjait a szerződések

adataiból, illetve az elosztóktól kapott fogyasztási adatok alapján adta meg. A várható felhasználás becslését és órai csúcs adatokat a korábbi fogyasztási adatok és a szerződött éves adatok alapján számolta ki, figyelemmel az átadói havi tapasztalati adatokra, amelyek azonban nem azonosak a felhasználók által szerződésben rögzített havi mennyiségekkel, tekintettel arra, hogy a szerződésekben havi toleranciasáv általánosan nem került meghatározásra. Figyelembe vette az aktuálisan rendelkezésre álló, felhasználást befolyásoló tényezőket (pl. rövid- és középtávú időjárási prognózis). A fogyasztók várható fogyasztását – míg a fogyasztók az ellátásában voltak – mindenkor napi szinten pontosították, a következő napra vonatkozóan az előző napi fogyasztási adatok és egyéb fogyasztást befolyásoló tényezők legfrissebb adatai alapján. A megküldött négy hónapra prognosztizált adatok az adatszolgáltatás időpontjában rendelkezésre álló legfrissebb adatok alapján kerültek becslésre.

Az alaphatározat

[3] Az alperes a 2022. május 3-án kelt H-1917/2022. számú határozatában (a továbbiakban: alaphatározat) megállapította, hogy a felperes végső menedékes eljárás során nyújtott adatszolgáltatása nem volt megfelelő, ami miatt 20.000.000 forint bírság megfizetésére kötelezte. Rögzítette, hogy a felperes indokolása nem ad magyarázatot olyan anomáliákra, hogy amíg az ún. szezonális fogyasztó esetében megadásra került becsült mennyiség, mások esetében a teljes érintett időszakra nullás adatsor lett benyújtva. A felfüggesztésre és a végső menedékes eljárásra a téli hónapokban kerül sor, amikor a legmagasabbak a fogyasztási adatok, a szerződött felhasználók a földgázkereskedelmi szerződésekben szereplő mennyiségekkel az érintett hónapok során jogosan számoltak, a felperes által említett szempontok nem indokolják a szerződés szerinti havi mennyiségektől jelentősen (az esetek többségében 50% körüli) eltérő mennyiségeket, mint várható fogyasztást feltüntetni. A felfüggesztett földgázkereskedőtől kapott adatok ismeretben írta ki ajánlati felhívását, amely alapján a nyertes földgázkereskedő szintén e mennyiségek alapján adta meg érvényes ajánlatát, melyben e mennyiségek lekötésével számolt. A felhasználók többsége a felperes adatszolgáltatása miatt jelentős felül- illetve alul vételezésbe került, amit a végső menedékes eljárás során új földgázkereskedőként kijelölt kft. számlázhatott ki kötbérként. A végső menedékes eljárás keretén belül az adatok utólagos módosítására, az ebből eredő új elszámolásra az kft. és az átvett felhasználók között nincs lehetőség, ugyanakkor felperes felelőssége a korábbi felhasználóival szemben megállapítható. Amennyiben a szerződés szerint tervezett havi mennyiségeket adta volna meg, mint várható fogyasztási adatokat, nem esett volna felül- vagy alul vételezésbe, a mennyiségi eltérés vélhetően jóval kisebb lett volna. Összességében a felperes indokait nem találta kellően megalapozottnak, így azokat nem fogadta el a következők miatt: a felhasználók földgázkereskedelmi szerződéseiben jellemzően tervezett havi mennyiségek szerinti bontásban szerepeltek földgázmennyiségek, amelyekkel a felhasználók továbbra is számoltak; a végső menedékes eljárásra téli időszakban került sor, amikor az időjárási körülményekre is tekintettel a legmagasabbak a fogyasztási adatok; a felhasználói típusnak ellentmondó becsült fogyasztás került rögzítésre esetenként; a felfüggesztett földgázkereskedő által jelzett egyéb szempontok nem indokolták a jelentős (az esetek többségében 50% körüli) mennyiségi eltéréseket. Megállapította, hogy a felperes a végső menedékes eljárás során nem járt el körültekintően, nem megfelelő adatszolgáltatást nyújtott, magatartásával a hatóságot megtévesztette [Ákr. 6.§ (1) és (3) bekezdés megsértése].

[4] A bírság kiszabásáról a GET. 119.§ (1) bekezdés b) pontja és a közigazgatási szabályszegések szankcióról szóló 2017. évi CXXXV. törvény (a továbbiakban: Szankció

Tv.) 9. § (2) bekezdése alapján rendelkezett, amelynek során a Szankció Tv. 10. § (1) bekezdése, és a földgázellátásról szóló 2008. évi XL. törvény rendelkezéseinek végrehajtásáról szóló 19/2009. (I. 30.) Korm. rendelet (a továbbiakban: Vhr.) 132. § (1) bekezdése szerinti mérlegelési szempontokat vette figyelembe.

A kereset

[5] A felperes a keresetében elsődlegesen az alaphatározat megsemmisítését, másodlagosan hatályon kívül helyezését és az alperes új eljárás lefolytatására kötelezését kérte. Elsődlegesen a bírság jogalapja, másodlagosan a bírság kiszabásának szempontjai értékelése körében fogalmazott meg kereseti vitatást. A jogalap körében akként érvelt, hogy az alperes tévesen és kiterjesztően értelmezte a GET és a Rendelet releváns rendelkezéseit, jogszabálysértő módon állapította meg, hogy rosszhiszeműen járt volna el, jogsértően szabott ki bírságot. A határozat okszerűtlen következtetéseket és bizonyítékokkal alá nem támasztott megállapításokat tartalmaz. Az alperes felhívásainak teljes mértékben eleget tett, teljeskörűen megválaszolta alperes azon kérdését, hogy a várható földgázfelhasználást és az órai csúcs adatokat milyen módszertan alapján számolta ki és adta meg. Sem a Rendelet 7. § (1) és (2) bekezdései, sem a GET 127. § e) és s) pontjai nem írnak elő kritériumokat, útmutatásokat a módszertan, a becsült, kalkulált értékek meghatározására, kiszámításának módjára. A GET., a Vhr. és a Rendelet nem írnak elő olyan kötelezettséget az adatszolgáltatásra kötelezett energiakereskedők részére, hogy az alperes által feltárt anomáliákat kellene tisztázni. Alperes egy olyan kötelezettségszegést (hibás adatszolgáltatás) rótt a terhére, melynek nincs jogszabályi alapja, és amelyre előzetesen fel sem hívta. Jogsértő módon állapította meg, hogy rosszhiszeműen járt el, a rosszhiszeműség bizonyítása az alperest terhelte volna. Alperes megsértette az Ákr. 6. § (3) bekezdését, és a GET. 119. § (1) bekezdésében rögzített feltétel teljesülésének hiányában jogsértően szabott ki bírságot. Másodlagosan a bírság kiszabásának szempontjai értékelése körében azt kifogásolta, hogy alperes megalapozatlanul rögzítette, hogy „az engedélyes a jogsértő állapot megszüntetésére nem tett kísérletet”. Az eljárás során lehetősége sem volt arra, hogy az állítólagos jogsértő állapot megszüntetésére kísérletet tegyen, arra ráhatása nem volt.

A módosító határozat

[6] Az alperes a 2022. július 11-én meghozott H2455/2022. számú határozatával (a továbbiakban: módosító határozat) az alaphatározat indokolását módosította és kiegészítette; a rendelkező rész I. pontjához alpontban a 4. oldalon az Ákr. 6. § (3) bekezdésére hivatkozást törölt, helyébe a 6. § (2) bekezdést léptette, mely szerint senkinek a magatartása nem irányulhat a hatóság megtévesztésére, vagy a döntéshozatal, illetve a végrehajtás indokolatlan késleltetésére. Akként érvelt, hogy az Ákr. 6. § (2) bekezdése alapján az ügyfél jóhiszeműségének vélelmezése önmagában nem elégséges a jogszerű adatszolgáltatáshoz, ezért a jogsértés megállapításához már elegendő a nem jogszabályi előírásoknak megfelelő módon teljesített adatszolgáltatás ténye is. Az 5. oldalon kiegészítette a felfüggesztett földgázkereskedő indokolásának el nem fogadása kapcsán tett jogszabályi hivatkozását a GET. 42. §-ának és a Rendelet 18. § (2) bekezdésének felhívásával; egyebekben az

alaphatározat módosító határozattal nem érintett részeit változatlan tartalommal hatályban tartotta.

A keresetkiterjesztés és védírat

[7] A felperes a jogsérelem orvoslására tett cselekményre is kiterjesztette keresetét. Keresetkiterjesztésében elsődlegesen a módosító határozat megsemmisítését, másodlagosan hatályon kívül helyezését és az alperes új eljárás lefolytatására kötelezését kérte. Akként érvelt, hogy az alperesnek a módosító határozattal beiktatott indokolása téves következtetésen alapul. A GET. 42. §-a nem specifikálja a szolgáltatandó adatok pontos körét, az adatszolgáltatás módját, annak terjedelmét. Adatszolgáltatási kötelezettségének az alperes által biztosított határidőben eleget tett, az Ákr. 6. § (2) bekezdésében foglalt követelményeket nem sértette meg. A kommentárirodalom szerint az Ákr. 6. § (2) bekezdése nem általában azokat a magatartásokat tiltja, amelyek a hatóság megtévesztéséhez, vagy a döntéshozatal, illetve a végrehajtás indokolatlan késleltetéséhez vezetnek, hanem amelyek arra irányulnak, azaz kizárólag a célzatos magatartást tilalmazza. Ennek garanciális jelentősége abban van, hogy egyébként eltántoríthatná az ügyfeleket eljárási jogaik gyakorlásától. Esetében semmilyen célzatos magatartásról nem lehet szó. A következetes bírói gyakorlat szerint a nem bizonyítható tényeket az ügyfél terhére nem lehet értékelni. A védíratra tett, 2023. február 10-én előterjesztett észrevételében kifogásolta, hogy az alperes nem tette lehetővé részére, hogy minden bizonyítékot megismerhessen, iratbetekintési lehetőséget sem biztosított, az Ákr. 76. §-ban foglalt rendelkezéseket megsértette.

[8] Az alperes a védíratában a kereset elutasítását kérte. Akként érvelt, hogy a felperes a módosító határozatot annak jogalapi megalapozottsága körében kizárólag a GET. 42. §-ában foglaltak megfelelése tekintetében támadta, azonban a Rendelet 18. § (2) bekezdésében foglaltakra kereseti vitatást nem terjesztett elő. A két rendelkezésből együttesen – felperes állításával ellentétben – levezethető, hogy a felfüggesztett kereskedő nemcsak a határidő be nem tartása okán szankcionálható, hanem abban az esetben is, ha az általa megadott adatok alapulvételeivel, azokat a végső menedékesi eljárásban felhasználva nem biztosítható a felhasználói igényeknek megfelelő mennyiségű és árú, kötbérrel nem terhelt földgáz. E kategóriába tartozik az az eset is, ha a felfüggesztett kereskedő adatszolgáltatása alapján lekötött mennyiségek jelentős felül-, illetve alul-tervezése következik be a nem egyetemes szolgáltatás keretében ellátott felhasználók esetében. A Rendelet 18. § (2) bekezdése kifejezetten a GET. 42. §-ára utal vissza, azt mintegy kitöltve tartalommal olyan kötelezettséget ró a felperesre, hogy olyan adatokat szolgáltatson, amelyek alapján a legnagyobb mértékben biztosítható a végső menedékesi eljárásban a felhasználói igényeknek megfelelő mennyiségű és árú földgáz. A GET. 42.§-ából és a Rendelet 18.§ (2) bekezdéséből egyértelműen levezethető, hogy a felperesnek milyen módon kellett volna az adatszolgáltatást teljesíteni, így nem helytálló azon hivatkozása, hogy a jogszabályi előírásoknak megfelelő módon teljesítette az adatszolgáltatást, mellyel, mint földgázpiaci szereplőnek, illetve szakcégnak is tisztában kellett lennie. Az Ákr. 6. § (2) bekezdése körében kifejtette, hogy felperes következtetésével ellentétben sem a jogszabály szövege, sem a kommentár nem konkretizálja, hogy a hatóság megtévesztése milyen magatartással, így célzatosan, nem megfelelő gondossággal, mulasztással vagy hanyagsággal követhető-e el. Felperes adatszolgáltatása a hatóság megtévesztését eredményezte, melyre csak az érintett felhasználói

bejelentések, illetve az azt követő vizsgálat derített fényt azzal, hogy bekérte a felperestől az érintett egyetemes szolgáltatásra nem jogosult felhasználók szerződéses jogviszonyait igazoló dokumentumokat, melyeket összevetett felperes által szolgáltatott adatokkal. A GET. 119. § (1) bekezdés b) pontja alapján, utalva a GET. 42. §-ára, valamint a Rendelet 18. § (2) bekezdésére, a bíróság szankció jogellenességére vonatkozó érvelést alaptalannak találta, a kifogásolt jogsértő mérlegelés kapcsán pedig arra hivatkozott, hogy a jogsértő állapot megszüntetésére tett feltétel az ügyben irreleváns volt, azt a határozatból kitűnően sem a felperes terhére, sem a felperes javára nem értékelte.

Az elsőfokú bíróság ítélete

[9] Az elsőfokú bíróság ítéletével az alperes 2022. július 11-én kelt H2455/2022. számú határozattal módosított 2022. május 3-án kelt H1917/2022. számú határozatát megsemmisítette. Kötelezte az alperest, hogy 15 napon belül fizessen meg a felperesnek 300.000 forint elsőfokú perköltséget.

[10] Indokolásában megállapította, hogy a Rendelet 18. § (2) bekezdése az alperes számára határoz meg kötelezettséget arra vonatkozóan, hogy a végső menedékes eljárásban milyen földgázkereskedőt kell kijelölnie. E rendelkezésből nem vezethető le a felperes adatszolgáltatására vonatkozó kötelezettség, a GET 42. §-a pedig csak általánosságban írja elő az adatszolgáltatási kötelezettséget a földgázkereskedők számára, kifejezetten a „hivatal által előírt” körben. E rendelkezések is azt láttatják, hogy alperesnek kell – kellett volna – a szükséghez mérten meghatározni, hogy a földgázkereskedőnek milyen adatokat kell megadnia, azon túl azonban, hogy felperesnek megküldte az Excel táblát, és annak kitöltésére felszólította, az adatszolgáltatás teljesítéséhez instrukciót nem adott, semmilyen konkrét elvárás nem fogalmazott meg. A felperes az adatszolgáltatási felhívásnak a ténylegesen előírt módja szerint megfelelően eleget tett, az alperes által felhívott jogszabályhelyek az adatszolgáltatási kötelezettség nem megfelelő teljesítése megállapítása jogalapjául nem tekinthetők. A feltárt anomáliák, a szerződés szerinti havi mennyiségektől való eltérések, a kötbér kiszámlázása, a fogyasztói típusnak ellentmondó becsült fogyasztás rögzítése, az alul-, illetve felül-vételezés pedig csak említés szintjén jelennek meg a határozat indokolásában, azokat semmilyen konkrét tényekkel, bizonyítékokkal alperes nem támasztotta alá. Az Ákr. 6.§ (2) bekezdésének első mondata valójában a rosszhiszeműség fogalmának egyes esetköreit határozza meg. Eszerint rosszhiszemű az az ügyfél, akinek a magatartása a hatóság megtévesztésére, vagy a döntéshozatal, illetve a végrehajtás indokolatlan késleltetésére irányul. Az ügyfél jóhiszeműségét az eljárásban vélelmezni kell, a rosszhiszeműséget az alperesnek kell bizonyítania; határozatában azonban nem mutatta be, hogy konkrétan mely adatok, miért minősülnek valótlanoknak, mennyiben nyilvánult meg a hatóság megtévesztése, továbbá a felperes adatszolgáltatása mennyiben tért el az általában elvárhatóság mércéjétől, és miből következik a magatartás célzatos jellege. A határozat indokolása e körben is ténybelileg és jogilag egyaránt megalapozatlan maradt. Az alperes a perben sem tudott olyan jogszabályhelyet megjelölni, amely alapján állítható lenne, hogy a felperes nem megfelelően teljesítette adatszolgáltatási kötelezettségét, így nem állapítható meg, hogy a felperes a jogszabályokban előírtaktól eltérő módon gyakorolta volna földgázipari tevékenységét. Megfelelő jogalap hiányában pedig nem kerülhet sor bírság kiszabására a GET. 119. § (1) bekezdése alapján. Rögzítette, hogy felperes 2023. február 10-én előterjesztett beadványában hivatkozott az Ákr. 76. §-ában foglaltak megsértésére, mely tiltott keresetkiterjesztésnek minősül. Összességében kifejtett érvelése alapján az alperes határozatát a Kp. 89. § (1)

bekezdés a) pontja szerint, mint jogszabálysértőt új eljárásra kötelezés szükségessége nélkül megsemmisítette.

A fellebbezés és a fellebbezési ellenkérelem.

[11] Az alperes a fellebbezésében elsődlegesen az elsőfokú ítélet megváltoztatását és a kereset elutasítását, másodlagosan hatályon kívül helyezését és az elsőfokú bíróság új eljárásra és új határozat hozatalára utasítását kérte. Másodfokú perköltséget igényelt a bírósági eljárásban megállapítható ügyvédi költségekről szóló 32/2003. (VIII. 22.) IM rendelet (a továbbiakban: IMr.) 4. § (1) bekezdés a) pontja alapján alkalmazandó 3. § (3) bekezdése szerint, nyolc óra időráfordításról nyilatkozott a másodfokú tárgyaláson. Állította, hogy az elsőfokú bíróság jogsértően értelmezte a GET. 42. §-ában és a Rendelet 18. § (2) bekezdésében foglaltakat, tévesen jutott arra a következtetésre, hogy határozat jogalapjaként megjelölt rendelkezésekkel nem tudta kellő módon alátámasztani felperes jogsértését, így alaptalanul sújtotta bíróság szankcióival. Akként érvelt, hogy a felperes a határozat jogalapi hivatkozásaiból a Rendelet 18.§ (2) bekezdésében foglaltakat érdemben a keresetindítási határidőben egyáltalán nem támadta. Az ítéletben az elsőfokú bíróság jogsértően, ezt figyelmen kívül hagyva jutott arra a következtetésre, hogy a Rendelet 18. § (2) bekezdésében foglaltak önmagukban semmilyen kötelező erővel nem bírnak a felperesre nézve, mert azok címzettje nem a felperes, hanem ő (alperes). Az elsőfokú bíróság nem vette figyelembe, hogy a joghely kifejezetten visszautal a GET. 42. §-ára, amely a felperes kötelezettségeként jelöli meg az adatszolgáltatást, de ez a kötelezettség megjelenik a Rendelet 18. § (2) bekezdésében is, rögzítve, hogy a szolgáltatott adatoknak kiemelt jelentősége van a felfüggesztett kereskedő felhasználóinak ellátására kijelölésében. Ebből egyenesen következik, hogy felperesnek az adatszolgáltatásban fokozott felelőssége van. A normaszöveg kifejezetten utal arra, hogy a felfüggesztett kereskedő adatai szolgálnak alapul a menedékesi eljárásban foganatosított kijelöléshez, így amennyiben a rendelkezésre bocsátott adatok nem teszik lehetővé a felhasználók szerződésük szerinti megfelelő ellátását, abban az esetben a felelőssége is megállapítható az adatszolgáltatás nem jogszerű teljesítése okán. Felperes felelőssége tehát a Rendelet 18. § (2) bekezdés és GET. 42.§ együttes alkalmazásával és értelmezésével levezethető: a jogszabályhely szövege ugyanis azt állapítja meg, hogy a felfüggesztett engedélyes adatszolgáltatása szolgál alapul a menedékesi eljárásban kijelölendő kereskedő kiválasztásához. Maga a végső menedékes eljárás során a földgázkereskedőtől bekéri (egyebek mellett) a várható fogyasztásra vonatkozó adatokat és a földgázkereskedő adatszolgáltatására tud támaszkodni. A földgázkereskedelmi szerződésekben hónapokra előre meghatározva tervezett havi fogyasztásként kerülnek rögzítésre azok a mennyiségek, amelyeket a felhasználó el kíván fogyasztani, illetve fel kíván használni. A felhasználók jogosan várják el, hogy a szerződés szerinti fogyasztási adatok alapján tudjanak földgázt felhasználni. A felperes részére megküldött táblázat különösebb értelmezést vagy instrukciókat nem igényelt. Amikor a szerződések nem tartalmaznak tervezett fogyasztást, a kereskedő jelzi, és becsült adatokat ad meg. A felperes úgy adott a saját szempontjai alapján becsült adatokat, hogy az egyes szerződések tervezett havi mennyiségeket tartalmaztak, és azokat írta felül, így a szerződéses igényelt mennyiségektől tért el. Az eltéréseket később az érintett felhasználók jelezték. Emiatt vált szükségessé az adatszolgáltatás ellenőrzése, és derült fény felperes által rendelkezésre bocsátott adatok szerződésektől való jelentős eltérésére.

[12] A törvényszék indokolásával ellentétben nincs olyan rendelkezés, amely azt írná elő, hogy köteles a szolgáltatott adatokat a végső menedékes kijelölésekor ellenőrizni, azokat elemezni, illetve összevetni, a felhasználók szerződéseiben rögzített értékekkel arra kiterjedően, hogy a szerződésekben rögzített igényelt fogyasztáshoz képest miért térnek el a felfüggesztett kereskedő által a részére benyújtott adatok. A rendelkezésre bocsátott adatokat nem értékeli, nem dolgozza fel, azokat a felfüggesztett kereskedő által megadottakkal egyezően használja fel a végső menedékes kijelölésekor. Ezt indokolja az eljárás jellegéből fakadóan az a törekvés, illetve jogalkotói akarat is, hogy a felfüggesztés ellenére a felfüggesztett kereskedő felhasználói késedelem nélkül folyamatosan és akadálytalanul hozzájussanak a szerződéseikben rögzített és igényelt energiához. Az alaphatározat 5-6. oldalain bemutatta, hogy miért nem volt megfelelő felperes adatszolgáltatása. Mindazok a kritériumok, amelyeket az elsőfokú ítélet hiányolt, adekvát jogszabályi hivatkozások, tények, bizonyítékok alátámasztásával, az alaphatározatban megvalósultak. Az eljárás során a felperestől bekért felhasználói szerződések, a felhasználói kifogások tételes ismertetésére – azok nagy terjedelme okán – a határozatban áttekinthető formában nem volt lehetőség, hanem csak annak tényszerű - és az eljárás során beszerzett bizonyítékokon alapuló - megállapítására, hogy jelentős mennyiségű érintett felhasználó kifogása alapján a felperes adatszolgáltatása nem volt megfelelő. Felperes jogsértő adatszolgáltatása önmagában is, objektív módon a hatóság megtévesztését eredményezte, a jogsértés miatti szankcióalkalmazáshoz nem volt szükség az Ákr. bármely alapelvi rendelkezésének a sérelmét is bizonyítani. Az Ákr. 6. § (2) bekezdéséhez fűzött Nagykommentár rögzíti, hogy az ügyfél jóhiszeműségének a vélelmezéséből nem következik az sem, hogy a vonatkozó jogszabályok ismeretének hiányára az ügyfél megalapozottan hivatkozhat valamely tevékenysége vagy mulasztása során, illetve a közigazgatási eljárásjogban is érvényesül a jóhiszeműség követelményéből az az általános jogelv, hogy a jog nem tudása árt. Az elsőfokú bíróság az ítéletében nem azt mondta ki, hogy a felperes jogsértést a téves adatszolgáltatás körében nem követett el, mindössze annyit rögzített, hogy nem kellően pontos a Hivatal levezetése, illetve a határozat jogalapjaként megjelölt jogszabályi rendelkezések nem tekinthetők elegendő jogalapnak felperes szankcionálásához, ennek ellenére nem adta indokát annak, hogy miért nincs helye új eljárásnak. A törvényszék a rendelkezésre álló adatok és bizonyítékok alapján nem juthatott arra a következtetésre, hogy a felhasználói bejelentések alapján, azok nagy számára tekintettel, a hivatalból megindult eljárást meg sem kellett volna indítani. Ezzel szemben tényként állapítható meg, hogy a felperes által szolgáltatott, majd a megindult eljárásban felperes által csatolt szerződésekben rögzített adatok jelentős eltérést mutattak. Jogsértést nem követett el, megfelelő jogszabályi alapját adta a felperesi jogsértésnek, a határozatot kellő módon indokolással látta el, a törvényszék tévesen és jogsértően értelmezte a GET. 42. §-ában és a Rendelet 18. § (2) bekezdésében foglaltakat, az ítéletben iratellenes megállapításokat tett.

[13] A felperes a fellebbezési ellenkérelmében az elsőfokú ítélet helybenhagyását kérte. Akként érvelt, hogy az ítélet a jogszabályoknak maradéktalanul megfelel, eljárási szabályszegés sem történt, mind az elsődleges, mind a másodlagos fellebbezési kérelem alaptalan. Kereseti előadása fenntartása mellett, osztva az elsőfokú bíróság ítéleti álláspontját, kiemelte, hogy a felfüggesztett engedélyest a GET. 42. §-a és a Rendelet 18. § (2) bekezdése meg sem emeli. A hatóság felhívásából pusztán annyi derült ki, hogy hatósági eljárásban adatszolgáltatást kér teljesíteni, de az adatszolgáltatás célja nem. Erre tekintettel nem lehet az adatszolgáltatásról állítani, hogy az nem volt az ismeretlen célra megfelelő. Az alperes a GET. 127. § e) és s) pontjai alapján feladatának ellátása érdekében jogosult volt információt kérni, de épp azt nem jelölte meg a felhívásban, hogy mely feladatról van szó. Alperes nem mutatta

be annak indokait, hogy miért nem teljesítette az adatszolgáltatási kötelezettségét megfelelően. A fellebbezésben előadott indok (tételes ismertetésre azok nagy terjedelme okán a határozatban áttekintő formában nem volt lehetőség) nem szolgálhat alapjául mulasztásnak. Nyilvánvalóan nem teljesíti indokolási kötelezettségét az alperes azzal, ha felterjeszti a bizonyítékokat a bírósághoz, ám a határozatába nem foglalja bele. Abban is egyetértett az elsőfokú ítélettel, hogy a perben nem volt mód a szükség esetén alkalmazandó új eljárás elrendelésére.

A Fővárosi Ítéltábla döntése és annak jogi indokai

[14] Az alperes fellebbezése – az alábbiak szerint – alapos.

[15] A Fővárosi Ítéltábla az elsőfokú bíróság ítéletét a közigazgatási perrendtartásról szóló 2017. évi I. törvény (a továbbiakban: Kp.) 108. § (1) bekezdésében foglaltak alapján, a fellebbezés és a fellebbezési ellenkérelem keretei között vizsgálta felül, az ügyet tárgyaláson elbírálván. A jogorvoslati eljárás szabta keretek között a másodfokú bíróság megállapította, hogy az elsőfokú bíróság döntését az irányadó, részben helyesen felhívott jogszabályi rendelkezésekre alapította, jogi indokolásában megjelenő okfejtése azonban téves, amellyel a másodfokú bíróság nem értett egyet. A fellebbezésben foglaltakra tekintettel a másodfokú bíróság az alábbiakat emeli ki.

[16] A Kp. 4. § (1) bekezdése alapján a közigazgatási jogvita tárgya a közigazgatási szerv közigazgatási jog által szabályozott, az azzal érintett jogalany jogi helyzetének megváltoztatására irányuló vagy azt eredményező (3) bekezdés szerinti cselekményének, vagy a cselekmény elmulasztásának (a továbbiakban együtt: közigazgatási tevékenység) jogszerűsége, melyet a bíróság a jogszabályi előírások alapján vizsgál, mérlegre téve a közigazgatási tevékenység, perbeli esetben döntés rendelkezésén túl a jogszabályok (jogalkotói) célját, annak indokolását is. A törvényességi vizsgálat arra terjed ki, hogy az alperes határozata a meghozatalakor fennálló tényállás alapján az akkor hatályos jogszabályi rendelkezéseknek megfelelt-e. Az Alaptörvény 28. cikke alapján a bíróságok a jogalkalmazás során a jogszabályok szövegét elsősorban azok céljával és az Alaptörvénnyel összhangban értelmezik. A jogszabályok céljának megállapítása során elsősorban a jogszabály preambulumát, illetve a jogszabály megalkotására vagy módosítására irányuló javaslat indokolását kell figyelembe venni. Az Alaptörvény és a jogszabályok értelmezésekor azt kell feltételezni, hogy a józan észnek és a közjónak megfelelő, erkölcsös és gazdaságos célt szolgálnak. Az Alaptörvény 28. cikkéből a jogszabályok Alaptörvény-konform értelmezésének kötelezettsége fakad. Mivel az energiaügyek az uniós megosztott hatáskörök területéhez tartoznak, számolni kell továbbá az uniós jogalkotó preambulumbekkezdésekben megjelenített célkitűzéseivel is. E követelményeket az elsőfokú bíróságnak a kizárólag a nyelvtani értelmezés talaján kialakított, a konkrét jogintézmény (végső menedékes eljárás) különös szabályait is figyelmen kívül hagyó évrendszere nem merítette ki.

[17] A tágabb értelmezési kerethez a Fővárosi Ítéltábla emlékeztet az Európai Parlament és a Tanács 2017. október 25-i (EU) 2017/1938 Rendelete (a földgázellátás biztonságának megőrzését szolgáló intézkedésekről és a 994/2010/EU rendelet hatályon kívül helyezéséről) (7) preambulumbekkezdésére, mely szerint a zökkenőmentesen működő belső gázpiac a legjobb biztosíték arra, hogy garantálni lehessen az Unió gázellátásának biztonságát

és csökkenteni lehessen az ellátási zavarok káros hatásainak való tagállami kiszolgáltatottságot. Amikor egy tagállamban a gázellátás biztonsága veszélybe kerül, fennáll a kockázat, hogy az e tagállam által egyoldalúan kidolgozott intézkedések veszélyeztetik a belső gázpiac megfelelő működését, és hátrányosan befolyásolják más tagállamok felhasználóinak gázellátását. Annak érdekében, hogy a belső gázpiac a kínálat szűkülése esetén is működhessen, szükséges rendelkezni arról, hogy az ellátási válságokra adott válaszok mind a megelőző intézkedéseket, mind pedig a tényleges gázellátási zavarok esetén hozott intézkedéseket tekintve szolidárisak és összehangoltak legyenek. Épp a földgázellátás biztonságának fokozása érdekében vezette be a hazai jogalkotó már a GET-be a végső menedékes hatóság általi kijelölésének lehetőségét arra az esetre, ha valamely egyetemes szolgáltatásra jogosult felhasználókat ellátó társaság vagyoni helyzetének oly mértékű romlása következik be, amely a szolgáltató/kereskedő fizetéseképtelenségét eredményezi, és ezáltal a felhasználók ellátása veszélybe kerül. A végső menedékes eljárás lényege, hogy az egyetemes szolgáltatásra jogosult felhasználó ellátás nélkül nem maradhat.

[18] Az Európai Parlament és a Tanács 2009. július 13-i, a földgáz belső piacára vonatkozó közös szabályokról és a 2003/55/EK irányelv hatályon kívül helyezéséről szóló 2009/73/EK irányelve az ágazat szervezésére vonatkozó általános szabályok között, a közszolgáltatási kötelezettségekről és fogyasztóvédelemről szóló 3. cikk (3) bekezdésében konkretizálja a tagállamok kötelezettségét a végső menedékes eljárás létesítésére arra hivatkozással, hogy a tagállamok megfelelő intézkedéseket hoznak a végső felhasználók védelmére és különösen megfelelő biztosítékokat nyújtanak a védelemre szoruló felhasználók védelmére, mások mellett: biztosítják a védelemre szoruló felhasználókkal kapcsolatos jogok és kötelezettségek érvényesülését; kijelölhetnek a gázhálózathoz csatlakozó felhasználók ellátására egy végső menedékes szolgáltatót; biztosítják, hogy a feljogosított felhasználó számára ténylegesen könnyű legyen a szolgáltatóváltás. Az ellátás biztonságát az irányelvvel összefüggésben az Európai Unió Bírósága is hangsúlyozta a C-765/18. számú ügyben hozott ítélete 24 pontjában.

[19] A GET. mindezekre figyelemmel biztosít kijelölési jogot az alperes részére. Az alperes e jogkörében jogosult bármelyik egyetemes szolgáltatót, vagy annak hiányában kereskedőt végső menedékesnek kijelölni. A végső menedékes kiválasztására és működésére vonatkozó részletes szabályokat a Rendelet tartalmazza (GET indokolása a 41-45.§-hoz).

[20] A GET-ben törvényi célként került megfogalmazásra a földgázrendszer kapacitásainak kiegyensúlyozott és átlátható működtetési, felosztási, szolgáltatási, valamint fenntarthatósági szabályainak meghatározása (1. § i. pont) amelynek egy sajátos területe a végső menedékes kijelölési-kiegyensúlyozási eljárás. A végső menedékes eljárás GET-tel összhangban álló alapvető célja – melyet láttatnak a Rendeletben használt, rövid 24 órás határidők is – a felhasználók ellátásához szükséges földgázellátás folyamatos, zökkenőmentes biztosítása, a földgázellátás biztonsága. E célok mentén a GET 42. §-a végső menedékes eljárásban előírja, - annak érdekében - hogy a végső menedékes szolgáltatás időben biztosítható legyen, a földgázkereskedők kötelesek az ehhez szükséges, az alperes által előírt adatokat szolgáltatni. Az adatszolgáltatási kötelezettség célja a felperes előtt ismert volt, illetve ismert kellett, hogy legyen már az előzményi határozat (H-3048/2021. számú határozat), annak előzményei és nyilvánosság számára közzétett információk (<https://www.husa.hu/2021/12/17/foldgazkereskedo-ellehetetlenulese-biztonsagi-keszlet-felszabaditas/>) alapján; továbbá arra tekintettel, hogy a felhívó végzéseik bevezető részei minden esetben megjelölték, hogy a felperes, mint földgázkereskedő működésében bekövetkezett zavarok és a felhasználók ellátása, továbbá rendszerhasználati és kapcsolódó szerződéseinek felfüggesztése tárgyában végső menedékes eljárás során kerülnek az adatok bekérésre. Az elsőfokú bíróság e lényeges tényt figyelmen kívül hagyta. Erre és a közösségi

jogi szabályozási keretbe helyezett tagállami szabályozás mellett, annak ellenére téves következtetésre jutott, amikor úgy foglalt állást, hogy a GET 42.§-a nem specifikálja a szolgáltatandó adatok pontos körét, az adatszolgáltatás módját, és annak terjedelmét. Amíg az alperes a GET 127. § e) és s) pontjai alapján (általános felhatalmazás) jogosult feladatának ellátása érdekében információt kérni, üzleti és egyéb törvény által védett titkot tartalmazó iratokba is betekinteni, addig a GET 42. §-a kifejezetten a „Végső menedékes szolgáltatás” főcím alatt, e jogintézmény különös, a földgázkereskedőre vonatkozó sajátos szabályként írja elő az adatszolgáltatást. Nem lehet tehát a GET 42. §-át rendszertani elhelyezkedésétől és a végső menedékes eljáráshoz kötött céljától elszakítva, kiragadva értelmezni.

[21] A Fővárosi Ítéltábla álláspontja szerint a teleologikus jogértelmezés talaján az alperes a fellebbezésében helytállóan érvelt azzal, hogy a GET 42. §-át csak az azt kibontó Rendelet 18.§ (2) bekezdésével együttesen lehet értelmezni és alkalmazni, hiszen a Rendelet 18. § (2) bekezdése visszautal a GET 42. §-ára, amikor kógens jelleggel előírja, hogy a felhasználók ellátására olyan földgázkereskedőt kell kijelölni, amely a GET 42. § szerinti adatszolgáltatás alapján rendelkezésre álló adatok szerint a legnagyobb mértékben biztosítani tudja a felhasználói igényeknek megfelelő mennyiségű és árú földgázt. Az elsőfokú bíróság a Rendelet 18. § (2) bekezdését is szűken és kiragadott formában értelmezte, helytelenül foglalt állást akkor, amikor arra jutott, hogy az csak az alperes számára határoz meg kötelezettséget arra vonatkozóan, hogy a végső menedékes eljárásban milyen földgázkereskedőt kell kijelölnie, és e rendelkezésből nem vezethető le felperes adatszolgáltatására vonatkozó tartalmi kötelezettség. Ezzel szemben a jogszabály szövegéből következik, hogy a felfüggesztett engedélyes adatszolgáltatása szolgál alapul a végső menedékesi eljárásban kijelölendő kereskedő kiválasztásához, azzal pedig, hogy a joghely visszautal a GET 42. §-ára, az adatszolgáltatásnak azt a jogszerűségi mércét kell kielégítenie (melyet a jogalkotó objektivizált), hogy a kijelölt földgázkereskedő a legnagyobb mértékben biztosítani tudja a felhasználói igényeknek megfelelő mennyiségű és árú földgázt: annak érdekében, hogy a végső felhasználókat ellássák – lehetőség szerint – változatlan feltételekkel, ami közvetetten következik a 2009/73/EK irányelv 3. cikk (3) bekezdés több, általános követelményt megfogalmazó fordulatából. A fentebb kiemelt 3. cikk (3) bekezdés egyes elemeiből nemcsak a végső felhasználó (fogyasztó) ellátási igénye, annak kielégítése következik, hanem a fogyasztóként őket illető védelem elősegítése (a kényszerű, quasi szolgáltatóváltás aránytalan és szükségtelen terhekkel ne járjon, ekként az is „könnyű” legyen).

[22] A felfüggesztett kereskedőt objektív felelősség terheli, hogy mindehhez megfelelő adatot szolgáltatasson. A GET. 42. §-ából, valamint a Rendelet 18. § (2) bekezdéséből – a közösségi és hazai szabályozási célokra, azok artikulált megjelenésére, megismerhető voltára tekintettel – levezethető az a benne rejlő, kiolvasható (*preater legem*) jogértelmezés, hogy a felperesnek milyen módon kellett volna az adatszolgáltatást teljesítenie. Tévedett ezért az elsőfokú bíróság, amikor úgy foglalt állást, hogy az alperesnek kell – kellett volna – a szükséghez mérten meghatároznia azt, hogy a földgázkereskedőnek milyen adatokat kell megadnia. A szabályozásból egyértelműen kiolvasható gyors intézkedési, beavatkozási kötelezettséget az alperes nem teljesítheti a szabályozott piac gazdasági szereplőinek közreműködése nélkül, akik e piaci tevékenységükre figyelemmel, az alperes helyes minősítésére figyelemmel szakcégek. Az alperes helytállóan állapította meg, hogy a felperes adatszolgáltatása nem elégítette ki azt az objektivizált mércét, hogy olyan adatot szolgáltatasson, hogy – azokra támaszkodva – a kijelölt földgázkereskedő a legnagyobb mértékben biztosítani tudja a felhasználói igényeknek megfelelő mennyiségű és árú földgázt, veszélyeztetve ezzel akár az ellátásuk biztonságát is. Nyilvánvaló, hogy a nem megfelelő adatszolgáltatás kategóriájába tartozik az az eset is, ha a felfüggesztett kereskedő adatszolgáltatása alapján lekötött mennyiségekben jelentős felül-, illetve alul-tervezés következik be, hiszen ezek már önmagukban jelentős gázellátási kockázati tényezők. Az

alperes a végső menedékes eljárás jogszabályi környezete alapján okkal hivatkozott arra, hogy a rendelkezésre bocsátott adatokat a végső menedékes kijelölésekor nem vizsgálja, nem dolgozza fel, azokat a felfüggesztett engedélyes által megadottakkal egyezően használja fel az eljárás gyorsasága és folyamatossága érdekében, hogy a felfüggesztett engedélyes felhasználói késedelem nélkül, folyamatosan és akadálytalanul hozzájussanak a szerződéseikben rögzített és igényelt energiához. A várható fogyasztás kapcsán tehát az alperes földgázkereskedő adatszolgáltatására tud támaszkodni. Ebből következően felperes adatszolgáltatása önmagában is, objektív módon jogsértést merített ki, amelynek megállapításához és emiatt szankció alkalmazásához nem volt szükség az Ákr. 6. § (1)-(2) bekezdésének vagy bármely alapelvi rendelkezésének a sérelmét bizonyítani, miután a fentiek szerint kibontható, a szakcég felperes számára a jogi szabályozásból megismerhető törvényi kötelezettség sérült a nem megfelelő adatszolgáltatásával, ami által GET. 119. § (1) bekezdés b) pontja szerinti, az adatszolgáltatásra is vonatkozó jogszabályi kötelezettségétől, mint jogszabályi előírástól eltérés a felperes esetében egyértelműen megállapítható. A bírság kiszabása körében jogszabály szerinti kötelező mérlegelési szempontok jogszabály szerinti szerepeltetése jogszerű volt, az ekörben tett alperesi megállapításokra szükség volt a bírság mértékének jogszabályi keretek közötti mérlegeléséhez, okszerűtlen következtetések és nem bizonyított tények értékelésére nem került sor: akkor sem, ha fel nem merült, de mérlegelési szempontot jelentő körülményre nézve a nemleges megállapítás szükségtelennek tűnik, de valójában az a tételes számbavételt szolgálja.

[23] Az alperesi határozat indokolásának elégtelenségét, az indokolási kötelezettség megsértését a fellebbezés, illetve az alapul fekvő peres eljárásnak a kereset törvényi határidőben történt előterjesztett részei szabta keretein túlterjeszkedve a másodfokú bíróság nem vizsgálhatta, így megállapításai alapjául az a nem vitatott tény szolgált, hogy felperes adatszolgáltatása a végső menedékes eljárásban az egyes felhasználói szerződésekben megadott havi mennyiségektől jelentősen eltért, lényeges mértékű alul illetve felül-tervezést indukálva, amely a kijelölt végső menedékesnek a felhasználókkal szembeni kötbér kiszámlázására adott alapot.

[24] Az alperes jogsértést nem követett el, megfelelő jogszabályi alapját adta a felperesi jogsértésnek, az elsőfokú bíróság a teleologikus és Alaptörvény-konform értelmezési kötelezettségét mellőzve tévesen, s jogszabálysértő módon értelmezte a GET. 42. §-ában, és a Rendelet 18. § (2) bekezdésében foglaltakat, ebből eredően megalapozatlanul következtetett arra, hogy az alperesi határozat anyagi jogszabályt sért.

[25] A fellebbezési kérelem nem terjed ki a bírságösszegezésének érdemi vitatására, ezért e kérdésben a másodfokú bíróság nem foglalhatott állást.

[26] A Fővárosi Ítéltábla a fentiekben kifejtettek tekintetével az elsőfokú bíróság ítéletét a Kp. 109.§ (2) bekezdése alkalmazásával megváltoztatta és a keresetet elutasította.

[27] A másodfokú bíróság a Kp. 99. § (3) bekezdése és 35. § (1) bekezdése szerint alkalmazandó, a polgári perrendtartásról szóló 2016. évi CXXX. törvény (a továbbiakban: Pp.) 83. § (1) bekezdése alapján kötelezte a pereszes felperest az alperes együttes, az első- és a másodfokú eljárásban felmerült perkielégének megfizetésére, melynek mértékét a Pp. 81. § (1)-(2) bekezdéseire, 82. § (3) bekezdésére, valamint a bírósági eljárásban megállapítható ügyvédi költségekről szóló 32/2003. (VIII. 22.) IM rendelet 4. § (1) bekezdésére és 3. § (5)-(6) bekezdésére figyelemmel állapította meg mérlegeléssel, részben az alperes által megjelölt időráfordításra tekintettel.

[28] Az illetékekről szóló 1990. évi XCIII. törvény (a továbbiakban: Itv.) 62. § (1) bekezdés h) pontjában biztosított tárgyi illetékfeljegyzési jog folytán le nem rótt, az Itv. 45/A. § (1) bekezdésében meghatározott 30.000 forint tételes kereseti illeték és az Itv. 39. § (3) bekezdés c) pontja és 47. § (1) bekezdése által meghatározott mértékű, 48.000 forint

fellebbezési illeték viselésére a másodfokú bíróság a felperest a Kp. 99. § (3) és 35. § (1) bekezdése szerint alkalmazandó Pp. 101. § (1) és 102. § (1) bekezdései alapján kötelezte. A fizetendő illeték az Itv. 78. § (4) bekezdése alapján a határozat jogerőre emelkedését követő 60. napon válik esedékessé, figyelemmel a Pp. 358. § (2) bekezdésére is. Az illeték megfizetése során a közleményben fel kell tüntetni a Fővárosi Ítéltáblát, a bíróság ügyszámát és a fizetésre kötelezett adóazonosító számát [30/2017. (XII. 27.) IM rendelet 3. § (2) bekezdés c) pont]. Amennyiben a felhívásnak a megjelölt határidőben nem tesznek eleget, az illeték behajtására és megfizetésére az Itv. és az adóigazgatási eljárásokra irányadó jogszabályok rendelkezéseit kell alkalmazni.

[29] Az ítélet elleni fellebbezés lehetőségét a Kp. 99. § (1) bekezdése zárja ki.

Záró rész

Budapest, 2023. október 11.

dr. Robotka Imre s.k.	dr. Drávecz Margit Gyöngyvér s.k.	dr. Stumpf-Rádai Ágota s.k.
a tanács elnöke	előadó bíró	bíró